

Jacob Buksti (S):

Jeg drister mig trods alt til at stille yderligere spørgsmål, selv om jeg kan forstå, at statsministeren jo ikke nødvendigvis er særlig optaget af at svare.

Jeg synes godt, jeg vil høre, om statsministeren ikke mener, at det er noget, der så i givet fald bør indskræpes for fremtiden. Når det nu er sådan, at man kan konstatere, at revisorbranchen også i dette land har en stærkere og stærkere koncentration, og det i øvrigt er sådan, at skatteforhold er noget meget kompliceret, hvilket statsministeren ved bedre end nogen, og man derfor har behov for ekspertise, har statsministeren så ikke det synspunkt, at når man så anvender den ekspertise, skal man også være forsigtig med, hvad man gør? For ellers kommer man jo i den situation, som vi har her, hvor man kan konstatere, at en uge efter, at PriceWaterhouseCooper henvendte sig til Skatteministeriet, er den paragraf, som PriceWaterhouseCoopers kunde kan profitere af med et milliardstort fradrag, fjernet.

Mener statsministeren ikke, man bør indskræppe, at man skal forholde sig kritisk til de råd, man får?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Som sagt ønsker jeg ikke at kommentere den konkrete sag, som jeg ikke har kendskab til. Men med hensyn til det principielle vil jeg gerne sige til hr. Jacob Buksti, at jeg ikke umiddelbart ser noget behov for ligefrem at indskræppe den kritiske sans. Den håber jeg i hvert fald som en selvfølge er til stede hos alle, der modtager råd udefra, hvad enten det er ministre eller embedsmænd eller for den sags skyld folketingspolitikere, som også modtager mange råd, bl.a. når man modtager deputationer i folketingsudvalgene.

Jeg kan godt give hr. Jacob Buksti ret i udviklingen i retning af mere koncentration inden for rådgiverbranchen. Jeg tror, vi skal brede det længere ud end bare til revisorer, for der er jo rådgivere inden for alle sektorer, og derfor er det jo heller ikke kun Skatteministeriet, det her handler om. Det er jo generelt et spørgsmål om den rådgivning, ministerier modtager.

Der kan jeg godt være enig med hr. Jacob Buksti i, at tendensen til koncentration jo også betyder, at der kan være større sammenfald mellem dem, der giver råd, og dem, der bliver berørt af de råd. Og det bør generelt give anledning til stor agtpågivenhed, når man skal vurdere de råd, man får.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ønsker hr. Vernersen at udnytte sit sidste spørgsmål? Der er endnu et tilbage, hvis det ønskes udnyttet.

Jens Peter Vernersen (S):

Det ønsker jeg. Det, spørgsmålet går på, er, om det er acceptabelt og troværdigt, at en concerns revisionselskab deltager. Jeg synes egentlig, at vi her på det sidste spørgsmål må kunne få et svar fra statsministeren om, hvordan statsministeren ser på det. Er det acceptabelt? Er det troværdigt, at man får en paragraf ud, der efterfølgende giver et skattehul med mange, mange milliarder i fradrag?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er ret fantastisk. Når jeg nu én gang har gjort det klart, at jeg hverken kan eller vil svare på den konkrete sag, som jeg ikke har kendskab til, og så meget mere, når der er igangsat en undersøgelse eller bliver igangsat en undersøgelse i andet regi.

Jeg synes ærlig talt, det skulle være klart nok, at i respekt for den undersøgelse, der nu skal finde sted i en undersøgelseskommission, hverken kan eller vil jeg svare på spørgsmålet her i Folketingssalen. Det må foregå i andet regi.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1477

3) Til statsministeren af:

Jens Peter Vernersen (S):

»Finder statsministeren det betryggende, at et revisionselskab i den grad påvirker lovgivningen, som det fremgår af en telefax af 25. januar 2002, under forhandlingerne i Skatteministeriet, 14 dage før et lovforslag fremsættes, og benytter argumentet skattestop for at undgå, at et eller måske flere skattehuller lukkes?«

Skriftlig begrundelse

Oplysningerne er udleveret via aktindsigt i Skatteministeriet den 18. december 2003.

Jens Peter Vernersen (S):

Ja, jeg kunne jo forstå, at vi ikke kunne komme længere med spørgsmålet om, hvorvidt det var acceptabelt og troværdigt.